

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222200246
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2222200246.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: T. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, dieťa rodičov: matky B. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. T. XXX, T., zastúpenej advokátkou Mgr. Monikou Brunovou, so sídlom Račianska 153, Bratislava - Rača, a otca T. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, S. B., o návrhu matky maloletého dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 15. februára 2022, č.k. 21P/5/2022-31, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I.

p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa v sume 100 Eur mesačne vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa a výrokom II. ustanovil pre maloletého za opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Ádorská ulica č. 41, 929 01 Dunajská Streda.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ustanovením § 2 ods. 1 a § 366 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), ako aj článkom 5 Zákona o rodine. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že matka osvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd určí výživné na maloletého v nevyhnutnom rozsahu. Uviedol, že matka sa návrhom, podaným dňa 28.01.2022, domáhala uloženia povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého dieťaťa mesačne sumou 300 Eur s odôvodnením, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti približne od augusta 2021, práva a povinnosti rodičov k maloletému nie sú súdom upravené a o maloletého sa stará výlučne matka, ktorá s ním žije v rodinnom dome v obci W. T.. Maloletý navštevuje materskú školu a keďže matka nemá nikoho, kto by jej pomáhal s vyzdvihnutím maloletého zo škôlky, môže pracovať len na polovičný úväzok. Otec žije so svojou novou partnerkou v inej domácnosti a o syna nielenže nejaví nijaký záujem, ale na neho neplatí ani minimálne výživné. Matka synovi zabezpečuje kompletnú starostlivosť a obaja žijú výlučne z jej príjmu približne 420 Eur mesačne, keďže otec dieťaťa, ktorý do opustenia spoločnej domácnosti zabezpečoval rodinu po finančnej stránke, na dieťa finančne vôbec neprispieva a navyše si necháva vyplácať na svoj bankový účet prídavok na dieťa a daňový bonus na nezaopatrované dieťa, ktoré patria matke, keďže táto zabezpečuje dieťaťu osobnú starostlivosť. Pravidelné mesačné výdavky na maloleté dieťa predstavujú podľa tvrdenia matky stravu v domácnosti 92,00 Eur, oblečenie a topánky 45,00 Eur, poplatky do materskej školy 80,00 Eur, dopravu 60,00 Eur, hračky 20,00 Eur, lekárske vyšetrenie, lieky a vitamíny 100,00 eur, príspevky do združenia 20,00 Eur, poistenie 31,50 Eur, teda spolu 448,50 Eur. Matka teda zo svojej mzdy dieťaťu zabezpečuje stravu, oblečenie, dopravu do materskej školy a iných zariadení a

späť, obеды a pomôcky do materskej školy, lekárske vyšetrenia a s tým súvisiacu kúpu liekov a vitamínov v čase choroby maloletého dieťaťa, príspevky do rôznych združení, poistenie, hračky a podobne, okrem toho sama uhrádza aj všetky náklady spojené s užívaním rodinného domu, v ktorom žijú, a to vodu, plyn, elektrinu, prípadnú opravu domu alebo zariadenia domu, televíziu, internet, poplatky za odpad, daň a svoje nevyhnutné potreby na živobytie. Tieto náklady sú pre jednu osobu príliš vysoké, a keďže má nízky príjem, nie je schopná sama plnohodnotne zabezpečiť svoje potreby a potreby maloletého dieťaťa. Otec maloletého pracuje ako policajt s mesačným platom približne 1.500 Eur netto (okrem toho poberá prídavky na dieťa a daňový bonus, ktoré mu však nepatria), žije so svojou novou partnerkou v jednej domácnosti a nemá iné vyživovacie povinnosti. Aj otec má však prispievať na výživu maloletého dieťaťa podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov a matka si želá, aby malo maloleté dieťa rovnakú životnú úroveň ako v čase, keď žil s nimi v spoločnej domácnosti otec.

3. Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu dospel k záveru, že návrh matky je dôvodný, nakoľko je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania. S poukazom na skutočnosť, že rodičia maloletej nežijú spolu a o maloleté dieťa sa stará matka, súd považoval za dôvodné, aby bol otec zaviazaný platiť výživné v nevyhnutnej miere. Keďže v konaní dosiaľ neboli komplexne preukazované možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, nebolo možné pri nariadení neodkladného opatrenia v časti o určení výšky výživného prihliadať na skutočné pomery rodičov, ktoré dosiaľ neboli preukázané ani osvedčené. Vychádzal však zo skutočnosti, že matkou uvedené výdavky na maloletého ako oblečenie, strava, poplatky do materskej škôlky sú opodstatnené a môžu reálne predstavovať výdavky na maloletého, preto súd určil výrokom I. nevyhnutnú výšku výživného na sumu 100 Eur mesačne. Podľa názoru súdu výživné v tejto výške nemôže výrazným spôsobom zasahovať do majetkovej sféry otca, nakoľko z návrhu vyplýva, že otec je zamestnaný a do augusta 2021 bol schopný finančne zabezpečovať svoju rodinu. Zároveň súd poučil matku, že má právo podať návrh vo veci samej na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, v ktorom sa rozhoduje o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti, o výške výživného na maloleté dieťa, ako aj o styku maloletého s rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, nakoľko neodkladným opatrením súd určuje výživné len v nevyhnutnej miere, zatiaľ čo v konaní vo veci samej sa určuje výživné po riadnom dokazovaní pomerov na strane oboch rodičov. Výrokom II. súd ustanovil maloletému podľa § 31 ods. 1 Zákona o rodine kolízneho opatrovníka na zastupovanie v tomto konaní.

4. Proti výroku I. tohto rozhodnutia podala odvolanie matka maloletého, považujúc rozhodnutie za vecne nesprávne, arbitrárne a riadne neodôvodnené. Podľa jej názoru súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zopakovala tvrdenia uvádzané v návrhu a síce, že po odchode otca zostala s maloletým sama bez akejkoľvek pomoci a odvtedy sa snaží zabezpečiť dieťaťu všetko, čo potrebuje pre svoj priaznivý vývin, nielen po materiálnej stránke ale aj osobnou starostlivosťou, pretože otec doposiaľ neprejavil žiadny záujem podieľať sa na starostlivosti o dieťa. Matka je toho názoru, že súdu v návrhu dostatočne vyčíslila výdavky na maloletého, súd sa však s nimi v odôvodnení náležite nevysporiadal, iba stroho skonštatoval, že matkou preukázané výdavky sú opodstatnené. Matka žije so synom iba zo svojej mesačnej mzdy cca 420 Eur a z jej úspor, ktoré sa veľmi rýchlo mihajú. Platí všetky synove výdavky aj všetky náklady spojené s užívaním domu, v ktorom s dieťaťom žije. Naproti tomu otec pracuje ako policajt s mesačným platom cca 1.500 Eur netto, necháva si vyplácať aj dávky na dieťa, avšak súd sa v odôvodnení uznesenia vôbec nevysporiadal s preverení majetkových pomerov otca natoľko, aby mohol riadne posúdiť výšku výživného na dieťa. Matka pripomína, že pri určení výšky výživného je rozhodujúci príjem, ktorý rodič reálne mohol dosahovať a zároveň, že rodič je povinný plne rešpektovať svoju vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené, poukázala pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo 165/2017. Matka nesúhlasí so sumou výživného 100 Eur mesačne, pretože táto nepokrýva ani len 1 celkových mesačných výdavkov maloletého, pričom navyše pri určení výšky výživného musí sa nevyhnutne odzrkadliť aj výlučná osobná starostlivosť matky o dieťa. Súd de facto preniesol takmer všetku starostlivosť vrátane financovania potrieb dieťaťa na matku a takéto rozhodnutie je preto možné vnímať ako krajne nespravodlivé a nezákonné. Suma 100 Eur mesačne na maloletého je vzhľadom na príjmové a majetkové pomery otca, nedostatočná. Ako prílohu k odvolaniu matka doložila výpis z LV č. XXX pre katastrálne územie G., okres Dunajská Streda, na preukázanie skutočností, že otec si so svojou partnerkou L. L. kúpil na hypotéku nový rodinný dom. Tým je podľa nej preukázané, že príjmové a majetkové pomery otca sú dostatočné natoľko, aby mohol kúpiť novú nehnuteľnosť, pričom otec je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov a výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Matka si želá, aby dieťa malo rovnakú

životnú úroveň ako v čase, keď otec s nimi žil v spoločnej domácnosti. Navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu v celosti vyhovieť.

5. Otec, ani kolízny opatrovník odvolanie nepodali a k podanému odvolaniu matky sa písomne nevyjadrili.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - matka dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

7. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý formou neodkladného opatrenia určil otcovi povinnosť platiť na dieťa výživné vo výške 100 Eur mesačne vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a poukazuje na správnosť argumentácie súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP), pričom nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od jeho záverov odchýliť. Odvolací súd preto nemôže dať za pravdu odvolateľke, ktorá ani v odvolaní neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia.

9. Po preskúmaní obsahu spisu teda aj odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie a síce, že matka osvedčila dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia, nemožno sa však stotožniť so sumou výživného, ktoré matka požaduje.

10. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine).

11. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

15. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine je zrejmé, že každý rodič je zo zákona povinný plniť si jeho vyživovaciu povinnosť rodičov k svojim deťom, pokiaľ tieto nie sú schopné samé sa živiť. Výška, v akej si majú obaja rodičia túto svoju vyživovaciu povinnosť plniť, závisí od odôvodnených potrieb dieťaťa a súčasne od schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča, a riadi sa aj ostatnými kritériami ustanovenými v § 62 a nasl. Zákona o rodine. Vždy však je nutné vychádzať z individuálnych okolností každého prípadu, ktoré súd zistí až náležitým dokazovaním pomerov na strane výživou oprávnených osôb ako aj pomerov osôb výživou povinných.

16. Od určenia výživného v rozhodnutí vo veci samej (vydanom po riadnom a úplnom dokazovaní), je ale treba odlišovať rozhodnutie súdu o výživnom formou neodkladného opatrenia v zmysle § 366 CMP, ktoré rozhodnutie musí byť vydané v skrátanom konaní, bez podrobného zisťovania pomerov účastníkov konania. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom stranami označených (resp. v nesporových konaniach aj súdom obstaraných) dôkazov v krátkych lehotách zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní, súd môže rozhodnúť aj bez výsluchu či vyjadrenia účastníkov a bez pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP). Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš pravdepodobné. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi a tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprímeraným spôsobom zasahovať do právnych vzťahov medzi účastníkmi. V konaní o určenie výživného na maloleté dieťa môže súd uložiť rodičovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere (§ 366 CMP) . Toto opatrenie môže nariadiť súd vtedy, ak má osvedčené, že rodič si voči maloletému dieťaťu neplní vyživovaciu povinnosť, pričom sa vyžaduje aj osvedčenie schopností a možností povinného platiť výživné. Treba zdôrazniť, že rozsah výživného v neodkladnom opatrení sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne limitom schopností a možností povinného. Výživné v nevyhnutnej miere priznané výrokom neodkladného opatrenia, je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie sumy výživného.

17. Z odvolania matky podaného v danej veci je zrejmé, že nerozlišuje medzi súdnym rozhodnutím vydaným v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci určenia výživného v nevyhnutnej miere a súdnym rozhodnutím vo veci samej o určenie výživného na maloleté dieťa. Ide pritom o celkom odlišné konania, ktoré sa odlišujú procesným postupom súdu, rozsahom dokazovania aj lehotami na vydanie rozhodnutia, a v konečnom dôsledku je výška určeného výživného v oboch prípadoch väčšinou rozdielna. Ako bolo uvedené vyššie, je tomu tak preto, lebo pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd nevykonáva dokazovanie v pravom slova zmysle, ale na vydanie rozhodnutia postačuje, ak súd má iba osvedčené základné skutočnosti dôležité pre prijatie záveru o potrebe neodkladnej úpravy pomerov. Spravidla súd vychádza iba z tvrdení navrhovateľa neodkladného opatrenia a dôkazov, ktoré navrhovateľ k návrhu pripojí, keďže vzhľadom na krátku, obvykle 30 dňovú lehotu, v ktorej o takomto návrhu súd musí rozhodnúť (§ 328 ods. 2 CSP), niet totiž časový priestor na vykonávanie štandardného dokazovania. Preto súd, rozhodujúci o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP, nerozhoduje o výške výživného podľa rovnakých kritérií ako je tomu v prípade rozhodovania vo veci samej, kedy jeho rozhodnutie musí vychádzať z náležite zisteného skutočného stavu veci.

18. Ak potom matka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nepreveril majetkové pomery otca, takáto námietka je nedôvodná, pretože preverovanie skutočných príjmových a majetkových pomerov rodičov nie je súčasťou procesu rozhodovania o určenie výživného v nevyhnutnej miere, rovnako ako súd nezisťuje skutočné odôvodnené potreby dieťaťa, nezaoberá sa výdavkami povinného rodiča ani ďalšími kritériami rozhodujúcimi pre určenie výšky výživného, toto súd skúma riadnym a úplným dokazovaním len v konaní vo veci samej. Z rovnakých dôvodov za neopodstatnenú treba považovať aj požiadavku matky, aby súd určil výživné tak, aby dieťa malo rovnakú životnú úroveň ako v čase, keď otec s nimi žil v spoločnej domácnosti. Takáto požiadavka je v konaní, v ktorom súd nemá preukázanú životnú úroveň otca, irelevantná. Odvolací súd však zhodne so súdom prvoinštančným poučuje účastníkov konania, že môžu podať na súde návrh vo veci samej na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, v ktorom bude súd vykonávať riadne a úplné dokazovanie za účelom určenia výživného na dieťa, ktoré bude vychádzať z náležite zistených odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ako aj možností a schopností oboch rodičov a ich majetkových pomerov a bude zohľadňovať aj ostatné kritériá určené Zákomom o rodine v § 62 a nasl..

19. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd zhodne so súdom prvoinštančným považoval sumu 100 Eur ako sumu výživného určeného v nevyhnutnej miere podľa § 366 CMP za primeranú skutkovému

stavu zistenému po tomto skrátenom dokazovaní a stotožniac sa v celom rozsahu s odôvodnením súdu prvej inštancie, na ktoré v podrobnostiach odkazuje, uznesenie v napadnutom výroku I. ako vecne správne v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

20. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.